

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

זבחים-בית שמאי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח - חייבין עליו משום פיגול.												◇
או אינו מביא אלא כיוצא בשלמים, מה שלמים מיוחדים נאכלין לשני ימים ולילה אחד, אף כל נאכל לשני ימים ולילה אחד, נאכל ליום ולילה מניין? תלמוד לומר: מבשר, כל ששירין נאכלין.	תנו רבנן:											◇
עולה שאין שיריה נאכלין מניין? תלמוד לומר: זבח.												◇
מנין לרבות העופות והמנחות עד שאני מרבה לוג שמן של מצורע? תלמוד לומר: (ויקרא כב) אשר הם מקדישים לי ואתי נותר - חילול חילול מטומאה, ואתי פיגול - עון עון מנותר.												◇
ומאחר שסופו לרבות כל דבר, למה נאמר שלמים מעתה?												⚡
לומר לך: מה שלמים מיוחדים שיש להן מתירין בין לאדם בין למזבח, אף כל שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח - חייבין עליהן משום פיגול:												◇
העולה - דמה מתיר את בשרה למזבח ועורה לכהנים עולת העוף - דמה מתיר את בשרה למזבח חטאת העוף - דמה מתיר את בשרה לכהנים												◇
פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים - דמם מתיר את אימוריהן ליקרב.												◇
ומוציא אני את הקומץ ואת הלבונה והקטרת, ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח, ומנחת נסכים והדם.												◇
מה שלמים מיוחדין שיש בו על מזבח החיצון וחייבין עליו, אף כל שישנן על מזבח החיצון חייבין עליו משום פיגול, יצאו פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים, הואיל שאין על מזבח החיצון כשלמים - אין חייבין עליו משום פיגול.	רבי שמעון:											◇
כיוצא בשלמים.	אמר ר:											◇
מאי ניהו?												^
בכור, דנאכל לשני ימים ולילה אחד.												◇
במאי אתי?												^
אי במה מצינו												!
איכא למיפרך: מה לשלמים - שהן טעונין סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק												⚡
אלא מאם האכל יאכל												◇
הני תרי כללי דסמיכי אהדי ניהון												⚡
כל מקום שאתה מוצא שני כללות הסמוכים זה לזה, הטל פרט ביניהם ודונם ככלל ופרט.	רבא, כדאמרי במערבא:											!
עד שאני מרבה לוג שמן של מצורע.												◇
הא מני?												^
רבי מאיר היא												!
לוג שמן של מצורע חייבין עליו משום פיגול, דברי רבי מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]											!
ומוציא אני מנחת נסכים והדם	אימא סיפא:											⚡
אתאן לרבנן												⚡
נסכי בהמה חייבין עליהן משום פיגול, מפני שדם הזבח מתירין ליקרב, דברי רבי מאיר	דתניא: [רבי מאיר]											⚡
והלא אדם מביא את זבחו היום ונסכין מיכן עד עשרה ימים	אמרו לו: [רבנן]											⚡
אף אני לא אמרתי אלא בבאין עם הזבח	אמר להן: [רבי מאיר]											⚡

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

זבחים-בית שמאי		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הא מני? רבי היא	רב יוסף:											◇	מד.
לוג שמן של מצורע מתנותיו שרו ליה	דאמר: [רבי]											◇	מד.
ומדמתנותיו שרו ליה, מתנותיו מפגלי ליה												◇	מד.
לוג שמן של מצורע מועלין בו עד שיזרוק הדם, נזרק הדם - לא נהנין ולא מועלין	דתניא: [רבנן]											◇	מד.
מועלין עד שיתן מתנותיו	רבי:											◇	מד.
שאסור באכילה עד שיתן מתן שבע ומתן בהונות.	ושוין:												מד.
אמרוה קמיה דרבי ירמיה												○	מד.
גברא רבא כרב יוסף לימא כי הא מילתא הרי לוג הבא בפני עצמו, דלכ"ע מתנותיו שרו ליה ולא מפגלין ליה	אמר: [רבי ירמיה]											◇	מד.
לוג שמן של מצורע חייבין עליו משום פיגול, מפני שדם מתירו לבהונות, דברי ר"מ	דתניא: [רבי מאיר]											◇	מד:
והלא אדם מביא אשמו עכשיו, ולוג מיכן ועד עשרה ימים	אמרו לו ר"מ:											◇	מד:
אף אני לא אמרתי אלא בבא עם האשם	אמר להן: [רבי מאיר]											◇	מד:
לעולם ר"מ היא, וסמי מיכן נסכים.	אלא א"ר ירמיה:											◇	מד:
לעולם לא תסמי, ותנא לוג הבא עם האשם, והוא הדין לנסכים הבאין עם הזבח, והדר תנא נסכים הבאין בפני עצמן, והוא הדין ללוג הבא לפני עצמו.	אביי:											◇	מד:
חטאת העוף - דמה מתיר את בשרה לכהנים.												◇	מד:
מנא הני מילי?												^	מד:
(במדבר יח) כל קרבנם - לרבות לוג שמן של מצורע סלקא דעתך אמינא: מן האש כתב רחמנא, והאי לאו מותר מן האש הוא, קמ"ל.	דתני לוי:											◇	מד:
(במדבר יח) לכל מנחתם - לרבות מנחת עומר ומנחת הקנאות סלקא דעתך אמינא: (שמות כט) ואכלו אותם אשר כפר בהם, ומנחת העומר להתיר אתיא, ומנחת קנאות לברר עון קאתיא, קמ"ל.												◇	מד:
ולכל חטאתם - לרבות חטאת העוף, סלקא דעתך אמינא נבילה היא.												◇	מד:
לכל אשמים - לרבות אשם נזיר ואשם מצורע, סלקא דעתך אמינא להכשיר קאתו, קמ"ל.												◇	מד:
אשם מצורע בהדיא כתיב ביה												◇	מד:
אלא, לרבות אשם נזיר כאשם מצורע.												◇	מד:
אשר ישיבו - זה גזל הגר. שלך הוא - שלך יהיה, אפילו לקדש בו את האשה.												◇	מד:
פיגל בדבר הנעשה בחוץ - פיגל, בדבר הנעשה בפנים - לא פיגל כיצד? היה עומד בחוץ, ואמר הריני שוחט להזות מדמו למחר - לא פיגל, שמחשבה בחוץ בדבר הנעשה בפנים. היה עומד בפנים, ואמר הריני מזה על מנת להקטיר אימורים ולשפוך שירים למחר - לא פיגל, שמחשבה בפנים בדבר הנעשה בחוץ. היה עומד בחוץ, ואמר הריני שוחט לשפוך שירים למחר או להקטיר אימורים למחר - פיגל, שמחשבה בחוץ בדבר הנעשה בחוץ.	תניא, ר' אלעזר אומר משום רבי יוסי הגלילי:											◇	מד:
מאי קרא? (ויקרא ד) כאשר יורם משור זבח השלמים. וכי מה למדנו משור זבח השלמים מעתה? אלא מקיש פר כהן משיח לשור זבח השלמים, מה שור זבח השלמים עד שיהו מעשיו ומחשבותיו על מזבח החיצון, אף פר כהן משיח - עד שיהו מחשבותיו ומעשיו על המזבח החיצון.	רבי יהושע בן לוי:											◇	מד:
הלכה כרבי אלעזר שאמר משום רבי יוסי.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב:											◇	מד:
הלכתא למשיחא?	רב יוסף:											◇	מה.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא- <u>key</u> :	

זבחים-בית שמאי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא מעתה, כל שחיטת קדשים לא לתני, הלכתא למשיחא הוא אלא דרוש וקבל שכר, ה"נ דרוש וקבל שכר	א"ל אביי:											!
הכי קאמינא לך: הלכתא למה לי.	[רב יוסף]											ז
הלכה קאמינא.	לישנא אחרינא, א"ל: [רב יוסף]											ז
קדשי עובדי כוכבים - אין חייבין עליהם משום פיגול, נותר וטמא, והשוחטן בחוץ - פטור, דברי רבי שמעון	[רבי שמעון]											■
רבי יוסי מחייב.	[רבי יוסי]											■
קדשי עובדי כוכבים - לא נהנין ולא מועלין, ואין חייבין עליהן משום פיגול, נותר וטמא, ואין עושין תמורה, ואין מביאין נסכים, - אבל קרבנן טעון נסכים, דברי רבי שמעון	ת"ר: [רבי שמעון]											■
רואה אני בכולן להחמיר, שנאמר בהן לה'.	רבי יוסי:											■
בד"א - בקדשי מזבח, אבל בקדשי בדק הבית - מועלין בהן.	[רבי שמעון]											■
לא נהנין ולא מועלין.												■
לא נהנין - מדרבנן, ולא מועלין - דגמר מעילה חט חט מתרומה, ובתרומה כתיב בני ישראל - ולא עובדי כוכבים.												■
ואין חייבין עליו משום פיגול, נותר וטמא.												■
מ"ט?												▲
דאתי פיגול עון עון מנותר, ואתי נותר חילול חילול מטומאה, ובטומאה כתיב בני ישראל - ולא עובדי כוכבים.												!
ואין עושין תמורה.												■
מאי טעמא?												▲
דאיתקש תמורה למעשר בהמה, ומעשר בהמה איתקש למעשר דגן, ובמעשר דגן כתיב בני ישראל - ולא עובדי כוכבים.												!
וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש?												ז
מעשר דגן חולין הוא.												!
הניחא למאן דאמר: בתר מלמד אזלינן, אלא למ"ד: בתר למד אזלינן, מאי איכא למימר?												ז
אלא מעשר בהמה חובה שאין קבוע לה זמן הוא, וחובה שאין לה זמן קבוע - ישראל מייחו, עובדי כוכבים לא מייחו.												!
ואין מביאין נסכים.												■
(במדבר טו) אזרח - אזרח מביא נסכים, ואין העובד כוכבים מביא נסכים, יכול לא תהא עולתו טעונה נסכים? ת"ל: ככה.	תנו רבנן:											■
רואה אני בכולן להחמיר	רבי יוסי:											■
בד"א - בקדשי מזבח כו'.	[רבי שמעון]											■
מ"ט?												▲
כי גמרה מעילה חט חט מתרומה, דומיא דתרומה דקדישא קדושת הגוף, אבל קדושת בדק הבית דקדושת דמים - לא.	קסבר: [רבי שמעון]											!
דם שנשטא וזרקו, בשוגג - הורצה, במזיד - לא הורצה, בד"א - ביחיד אבל בצבור - בין בשוגג בין במזיד הורצה, ובעובדי כוכבי' - בין בשוגג ובין במזיד לא הורצה.	ת"ר:											■
כמאן? דלא כרבי יוסי, דאי רבי יוסי	אמרוה רבנן קמיה דרב פפא:											ז
בכולן אני רואה להחמיר	האמר: [רבי יוסי]											■

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-בית שמאי		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אפי' תימא רבי יוסי, שאני התם, דאמר קרא: להם, ולא לעובדי כוכבים	אמר להו רב פפא:										!	◇	מה:
אלא מעתה, (ויקרא כב) אשר הם מקדישים, ה"נ הם - ולא עובדי כוכבים	רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא:										⚡		מה:
אמר קרא: (שמות כח) לרצון להם, ועובדי כוכבים לאו בני הרצאה נינהו.	אלא אמר רב אשי:										!	◇	מה:
דברים שאין חייבים עליהם משום פיגול - חייבין עליהן משום נותר ומשום טמא, חוץ מן הדם													מה:
ר' שמעון מחייב בדבר שדרכן לאכול אבל העצים והלבונה והקטורת - אין חייבין עליו משום טומאה.	[רבי שמעון]												מה:
יכול לא יהו חייבין משום טומאה אלא על דבר שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח? ודין הוא: ומה פיגול שהוא בקביעה ובדיעה אחת ולא הותר מכללו - אין חייבין עליו אלא על דבר שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח, טומאה שהיא בעולה ויורד ובשתי ידיעות והותרה מכללה - אינו דין שאינו חייב אלא על דבר שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח ת"ל: (ויקרא כב) אשר הם מקדישים לי, יכול מיד? ת"ל: (ויקרא כב) יקרב	ת"ר:											◇	מה:
וכי יש נוגע שהוא חייב? אלא מה ת"ל, יקרב? בהוכשר בשר ליקרב הכתוב מדבר, הא כיצד? יש לו מתירין - משיקרב מתירין, אין לו מתירין - משיקדש בכלי.	רבי אלעזר:											◇	מה:
אשכחן טומאה, נותר מנלן?											^	◇	מה:
אתי חילול חילול מטומאה.											!	◇	מה:
ולילף עון עון מפיגול											⚡		מה:
מסתברא מטומאה הוי ליה למילף, שכן גז"ל סימן.											!	◇	מה:
אדרבה, מפיגול הוה ליה למילף, שכן נותר ציץ טהור בזמן קרב, והני נפישן											⚡	◇	מה:
אלא מדתני לוי											!		מה:
מנין שאף בפסול זמן הכתוב מדבר? ת"ל: (ויקרא כב) ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדישים לי - בשני חילולין הכתוב מדבר, אחד פסול נותר, ואחד פסול טומאה.	דתני לוי:										!	◇	מה:
חוץ מן הדם כו'.													מה:
מנא הני מילי?												^	מה:
אמר קרא: (ויקרא יז) ואני נתתיו לכם, שלכם יהא.	עולא:										!	◇	מה:
אמר קרא: (ויקרא יז) לכפר, לכפרה נתתיו ולא למעילה.	דבי רבי ישמעאל תנא:										!	◇	מה:
אמר קרא: (ויקרא יז) הוא, הוא לפני כפרה כלאחר כפרה, מה אחר כפרה אין בו מעילה, אף לפני כפרה אין בו מעילה.	רבי יוחנן:										!	◇	מה:
אימא: לאחר כפרה כלפני כפרה, מה לפני כפרה יש בו מעילה, אף לאחר כפרה יש בו מעילה											⚡		מה:
אין לך דבר שנעשית מצותו ומועלין בו.											!	◇	מה:
ולא? והרי תרומת הדשן											⚡	◇	מה:
משום דהוי תרומת הדשן ובגדי כהונה שני כתובין הבאין כאחד, וכל שני כתובים הבאין כאחד אין מלמדין.											!	◇	מה:
(ויקרא טז) והניחם שם - מלמד שטעונין גניזה	הניחא לרבנן דאמרי:										⚡		מה:
מותרות הן לכהן הדיוט ובלבד שלא ישתמש בהן ליה"כ אחר	אלא לרבי דוסא דאמר:										⚡	◇	מה:
מאי איכא למימר?											⚡		מה:
משום דהוי תרומת הדשן ועגלה ערופה שני כתובין הבאין כאחד, וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין.											!	◇	מה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

זבחים-בית שמאי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הניחא למאן דאמר אין מלמדין, אלא למאן דאמר מלמדין, מאי איכא למימר?												◊
תרי מיעוטי כתיבי, הכא כתיבי: (דברים כא) הערופה, והתם כתיבי (ויקרא ו) ושמו.												◊
ותלתא קראי בדם למה לי?												◊
חד למעוטי מנותר וחד למעוטי מטומאה וחד למעוט ממעילה, אבל פיגול לא צריך קרא												◊
כל שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח - חייבין עליו משום פיגול	דתנן:											!
ודם גופיה מתיר הוא.												!
שלשה כריתות בשלמים למה? אחת לכלל, ואחת לפרט, ואחת לדברים שאינן נאכלין.	רבי יוחנן:											◊
דברים שאין נאכלין אין חייבין עליהם משום טומאה	ולרבי שמעון דאמר:											◊
לאיתווי מאי?												◊
לאיתווי חטאות הפנימיות, ס"ד אמינא, הואיל ואמר רבי שמעון:												!
כל שאינו על מזבח החיצון כשלמים אין חייבין עליו משום פיגול	[רבי שמעון]											!
משום טומאה נמי לא ליחייב, קמ"ל.												!
נומי ר' שמעון את שדרכו לאכול כו'.												◊
מחלוקת בטומאת בשר, אבל בטומאת הגוף - דברי הכל אינו לוקה	איתמר: רבי יוחנן וריש לקיש, רבי אלעזר ורבי יוסי ברבי חנינא, חד מהאי זוזא וחד מהאי זוזא:											◊
כמחלוקת בזו כך מחלוקת בזו. מאי טעמא? כיון דקרינא ביה (ויקרא ז) והבשר אשר יגע בכל טמא, קרינן ביה (ויקרא ז) וטומאתו עליו.	וחד:											◊
רב טביומי מתני הכי.												◊
מחלוקת בטומאת הגוף, אבל בטומאת בשר - דברי הכל לוקה	רב כהנא מתני הכי, חד מהאי זוזא וחד מהאי זוזא אסיפא:											◊
כמחלוקת בזו כך מחלוקת בזו.	וחד:											◊
מסתברא כמ"ד כמחלוקת בזו כך מחלוקת בזו, מאי טעמא? כיון דלא קרינא ביה וטומאתו עליו ונכרתה, לא קרינן ביה והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל.	רבא:											◊
והבשר - לרבות עצים ולבונה	והאמר מר:											◊
לפוסלה בעלמא.												!
לשם ששה דברים הזבח נזבח: לשם זבח, לשם זבח, לשם השם, לשם אשים, לשם ריח, לשם ניהוח, והחטאת והאשם - לשם חטא.												◊
אף מי שלא היה בלבו לשם אחד מכל אלו - כשר, שהוא תנאי בית דין, שאין המחשבה הולכת אלא אחר העובד.	רבי יוסי:											◊
עולה - לשם עולה, לאפוקי לשם שלמים דלא	רב יהודה אמר רב:											◊
אשים - לשם אשים, לאפוקי כבבא דלא												◊
ריח - לשם ריח, לאפוקי אברים שצלאן והעלן דלא												◊
אברים שצלאן והעלן - אין בהן משום ריח ניהוח	דאמר רב יהודה אמר רב:											◊

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story

challenge-קושיא ?
question-שאלה ^
answer-תירוץ !
proof-ראיה ■

מקרא-key:

זבחים-בית שמאי		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לשם הנחת רוח לה', לשם מי שאמר והיה העולם.												◇	מז
חטאת ששחטה לשם עולה - פסולה, לשם חולין - כשרה.	רב יהודה אמר רב:											◇	מז
מ"ט דרב (ויקרא כב) ולא יחללו את קדשי בני ישראל, קדשים מחללין קדשים, ואין חולין מחללין קדשים.	רבי אלעזר:											◇	מז
אף מי שלא היה בלבו לשם אחד מכל אלו - כשר, שהוא תנאי ב"ד	מתיב רבה, אמר רבי יוסי:									?		◇	מז
טעמא שלא היה בלבו כלל, הא היה בלבו לשם חולין - פסול										?			מז
דלמא, לא היה כלל - כשר ומרצה, הא היה בלבו לשם חולין - כשר ואינו מרצה	א"ל אביי:									!		◇	מז
חטאת ששחטה לשם חולין - כשרה, משום חולין - פסולה	א"ר אלעאי:											◇	מז
מנין למתעסק בקדשים שהוא פסול?	כדבעא מיניה שמואל מרב הונא:											^	מז
שנאמר: (ויקרא א) ושחט את בן הבקר לפני ה', עד שתהא שחיטה לשם בן בקר.	[רב הונא]									!		◇	מז
זו בדינו היא, לעכב מנין?	א"ל: [שמואל]									?		◇	מז
(ויקרא יט) לרצונכם תזבחהו - לדעתכם זבחו. שאין המחשבה הולכת אלא אחר העובד.	א"ל: [רב הונא]									!		◇	מז
מתני' דלא כי האי תנא												■	מז
שמעתי שהבעלים מפגלין.	דתניא, א"ר אלעזר ברבי יוסי:											■	מז
מ"ט דרבי אלעזר ברבי יוסי? דאמר קרא: והקריב המקריב.	רבא:											■	מז
רבי אלעזר ברבי יוסי ורבי אליעזר ור"ש בן אלעזר, כולהו סבירא להו: זה מחשבה וזה עובד הויא מחשבה.	אביי:											■	מז
רבי אלעזר ברבי יוסי												■	מז
הא דאמרן.												■	מז
רבי אליעזר												■	מז
השוחט לעובד כוכבים - שחיטתו כשרה	דתנן: [ת"ק]											■	מז
פוסל.	רבי אליעזר:											■	מז
ר"ש בן אלעזר												■	מז
כל שאין כשר להצניע ואין מצניעין כמוהו, הוכשר לזה והצניעו ובא אחר והוציאו - נתחייב זה במחשבה של זה.	דתנן, כלל אמר רבי שמעון בן אלעזר:											◇	מז
תרווייהו אית להו דרבי אלעזר ברבי יוסי, השתא בחוץ אמרינן, בפנים מיבעיא?												■	מז
רבי אלעזר ברבי יוסי לית להו דתרווייהו, דלמא בפנים הוא דאמרינן, בחוץ לא אמרינן.												■	מז
ר"ש בן אלעזר אית ליה דר' אליעזר, השתא בשבת אמרינן, בעבודת כוכבים מיבעיא?												■	מז
רבי אליעזר לית ליה דרבי שמעון בן אלעזר, דלמא בעבודת כוכבים הוא דאמרת כעין בפנים, אבל שבת - מלאכת מחשבת אסרה תורה.												■	מז
הדרן עלך בית שמאי												◇	

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

Talmud Navigator

זבחים-איזהו מקומן	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מימרא												מז.
איזהו מקומן של זבחים? קדשי קדשים שחיתן בצפון. פר ושעיר של יום הכיפורים - שחיתן בצפון, וקיבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון הזיה על בין הבדים ועל הפרוכת ועל מזבח הזהב, מתנה אחת מהן מעכבת שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון, ואם לא נתן לא עכב.												מז.
פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים - שחיתן בצפון, וקיבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון הזיה על הפרוכת ועל מזבח הזהב, מתנה אחת מהן מעכבת שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון, וניתני נמי: וקיבול דמן בכלי שרת בצפון												מז:
כיון דאיכא אשם מצורע דקיבול דמו ביד הוא, שייריה.												מז:
ולא? והא קתני לה לקמן:												מז:
אשם נזיר ואשם מצורע - שחיתן בצפון, וקיבול דמן בכלי שרת בצפון.	[תנן]											מז:
מעיקרא סבר: קיבול דמו ביד הוא, שייריה, וכיון דלא סגי ליה אלא בכלי הדר תנייה												מז:
(ויקרא יד) ולקה - יכול בכלי? ת"ל: ונתן, מה נתנה בעצמו של כהן, אף לקיחה בעצמו של כהן יכול אף למזבח כהן? ת"ל: (ויקרא יד) כי חטאת האשם הוא, מה חטאת טעונה כלי, אף אשם טעון כלי נמצאת אתה אומר: אשם מצורע שני כהנים מקבלין את דמו, אחד ביד ואחד בכלי, זה שקיבלו בכלי בא לו אצל מזבח, וזה שקיבלו ביד בא לו אצל מצורע.	דתניא:											מז:
פר ושעיר של יום הכיפורים כו'.												מז:
מכדי צפון בעולה כתיב, ניתני עולה ברישא												מז:
חטאת איידי דאתי מדרשא חביבא ליה.												מז:
וניתני חטאות החיצונות												מז:
איידי דנכנס דמן לפני ולפנים חביבא ליה.												מז:
וצפונה בעולה היכא כתיבא?												מז:
(ויקרא א) ושחט אותו על ירך המזבח צפונה.												מז:
אשכחן בן צאן, בן בקר מנא לן?												מז:
אמר קרא: ואם מן הצאן, ו"ו מוסיף על ענין ראשון וילמד עליון מתחתון.												מז:
הניחא למ"ד מלמדיו, אלא למ"ד אין מלמדיו, מאי איכא למימר?												מז:
(ויקרא ה) ואם נפש וגו' - לחייב על ספק מעילות אשם תלוי, דברי רבי עקיבא	דתניא: [רבי עקיבא]											מז:
פוטרין	חכמים:											מז:
מאי לאו בהא קא מיפלגי:												מז:
למידין	מר סבר: [רבי עקיבא]											מז:
אין למידין	ומר סבר: [חכמים]											מז:
דכולי עלמא - למידין, והיינו טעמא דרבנן, נאמר כאן מצות ונאמר בחטאת חלב מצות, מה להלן דבר שהייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת, אף כאן שהייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת.	רב פפא:											מז:
ורבי עקיבא?												מז:
מה להלן בקבועה, אף כאן בקבועה, לאפוקי חטאת טומאת מקדש וקדשיו דעולה ויורד הוא.	[רבי עקיבא]											מז:
ורבנן?												מז:

disputants-חולקים-♦
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 story-מעשה O

statement-מימרא-■
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
אין גזירה שוה למחצה.	[חכמים]	!										
לימא בהא קא מיפלגי:		⚡										
יש גזירה שוה למחצה	דמר סבר: [רבי עקיבא]	⚡	■	♦								
אין גזירה שוה למחצה	ומר סבר: [חכמים]	⚡	■	♦								
דכ"ע אין גזירה שוה למחצה, והיינו טעמא דר"ע דכתיב ואם נפש, וי"ו מוסיף על ענין ראשון.		!										
ורבנן נמי הכתיב: ואם נפש לימא בהא קמיפלגי:		⚡										
היקש עדיף	דמר סבר: [רבי עקיבא]	⚡	■	♦								
גזירה שוה עדיף	ומר סבר: [חכמים]	⚡	■	♦								
לא, דכ"ע דהיקש עדיף, ואמרי לך רבנן: תחתון הוא דגמר מעליון לאשם בכסף שקלים, שלא תאמר: לא יהא ספיקו חמור מודאו, מה ודאו חטאת בת דנקא, אף ספיקו אשם בר דנקא.		!										
ורבי עקיבא הא סברא מנא ליה?		⚡										
נפקא ליה (ויקרא ו) מזאת תורת האשם, תורה אחת לכל האשמות.	[רבי עקיבא]	!										
תינח מאן דאית ליה תורת, מאן דלית ליה תורת מהיכא גמר?		⚡										
גמר (ויקרא ה) בערכך בערכך.		!										
תינח היכא דכתיב בערכך, אשם שפחה חרופה דלא כתיב ביה בערכך, מאי איכא למימר?		⚡										
גמר באיל באיל.		!										
חטאת מנא לך דבעיא צפון?											^	
דכתיב: (ויקרא ד) ושחט את החטאת במקום העולה.											!	
אשכחן שחיטה, קבלה מנא לך?											^	
דכתיב: (ויקרא ד) ולקח הכהן מדם החטאת.											!	
מקבל עצמו מנא לך?											^	
אמר קרא ולקח, לו קח.											!	
אשכחן למצוה, לעכב מנין?											^	
קרא אהרינא כתיב: (ויקרא ד) ושחט אותו במקום אשר ישחט את העולה											!	
היכן עולה נשחטה? בצפון אף זה בצפון וכי מכאן אתה למד? והלא כבר נאמר: (ויקרא ו) במקום אשר תשחט העולה תשחט החטאת הא למה יצא? לקבוע לו מקום, שאם לא שחטה בצפון - פסול. אתה אומר לכך יצא, או אינו אלא שזה טעון צפון ואין אחר טעון צפון? תלמוד לומר: ושחט את החטאת במקום העולה, זה בנה אב לכל חטאות שיהו טעונות צפון.	ותניא:										!	
אשכחן שעיר נשיא בין למצוה בין לעכב, שאר חטאות נמי אשכחן למצוה, לעכב מנא לך?											^	
דכתיב בכשבה וכתוב בשעירה.											!	
אלא אותו למה לך?											⚡	
מיבעי ליה לכדתניא:											!	

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ✪ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	✪ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
✪ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	✪ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אותו בצפון ואין שער נחשון בצפון	[תניא]		■	!								
(ויקרא ד) וסמך ידו על ראש השעיר - לרבות שער נחשון לסמיכה, דברי ר' יהודה	♦ דתניא: [רבי יהודה]	◊	■	!								
לרבות שעירי עבודת כוכבים לסמיכה	♦ רבי שמעון:	◊	■	!								
ס"ד אמינא הואיל ואיתרבו לסמיכה איתרבו נמי לצפון קא משמע לן.				!								
הניחא לר' יהודה, לר"ש מאי איכא למימר?	מתקוף לה רבינא:		⚡									
ולר' יהודה מי ניהא? למאי דאיתרבי איתרבי, ומאי דלא איתרבי לא איתרבי?	מר זוטרא בריה דרב טבי לרבינא:		⚡									
וכי תימא, אי לא מעטיה קרא הוה אמינא תיתי בבנין אב				!								
אם כן, סמיכה גופה תיתי מבנין אב אלא מדורות לא גמרי', ה"נ מדורות לא גמרינן			⚡									
ואלא, אותו בצפון ואין שוחט בצפון.				!								
שוחט מדרבי אחיא נפקא			⚡									
(ויקרא א) ושחט אותו על ירך המזבח צפונה - מה תלמוד לומר? לפי שמצינו עומד בצפון ומקבל בצפון, ואם עמד בדרום וקיבל בצפון פסול, יכול אף זה כן? ת"ל: אותו, אותו בצפון ואין השוחט בצפון	דתניא, ר' אחיא:		■	⚡								
אלא, אותו בצפון ואין בן עוף בצפון				!								
יכול יהא בן עוף טעון צפון? ודין הוא: ומה בן צאן שלא קבע לו כהן - קבע לו צפון, בן עוף שקבע לו כהן - אינו דין שיקבע לו צפון ת"ל: אותו.	דתניא:		■	!								
מה לבן צאן שכן קבע לו כלי?			⚡									
אלא, אותו בצפון ואין פסח בצפון				!								
יכול יהא פסח טעון צפון? ודין הוא: ומה עולה שכן לא קבע לו זמן לשחיטתו - קבע לו צפון, פסח שקבע לו זמן לשחיטתו - אינו דין שיקבע לו צפון ת"ל: אותו.	דתניא, ר' אליעזר בן יעקב:		■	!								
מה לעולה שכן כליל			⚡									
מחטאת.				!								
מה לחטאת שכן מכפרת על חייבי כריתות			⚡									
מאשם.				!								
מה לאשם שכן קדשי קדשים			⚡									
מכולן נמי שכן קדשי קדשים			⚡									
לעולם כדאמרן מעיקרא: אותו בצפון ואין שוחט בצפון, ודקשיא לך: מדרבי אחיא נפקא לן לאו למעוטי שוחט בצפון, אלא אין שוחט בצפון אבל מקבל בצפון.				!								
מקבל מלקח ולקח נפקא			⚡									
לקח ולקח לא משמע ליה.				!								
אשכחן שחיטה בעולה למצוה, קבלה נמי למצוה אשכחן, שחיטה וקבלה לעכב מנלן?					^							
ק", ומה חטאת הבאה מכה עולה מעכבת, עולה שבאה חטאת מכה אינו דין שמעכבת.	רב אדא בר אהבה, ואיתימא רבה בר שילא:			!								
מה לחטאת שכן מכפרת על חייבי כריתות			⚡									
כלום מצינו טפל חמור מן העיקר.	רבינא, הא קשיא ליה לרב אדא בר אהבה:		⚡									

<p>מזכר-א-קע:</p> <p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
--	---

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ולא? והרי מעשר דהוא נפדה, ואילו לקוח בכסף מעשר אינו נפדה	מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא:	ז										
הלקוח בכסף מעשר שנטמא - יפדה	דתנן: [ת"ק]	ז	◆									
יקבר	רבי יהודה:	ז	◆									
התם לא אלימא קדושתיה למיתפס פדיוניה.	!										◇	
והרי תמורה, דאילו קדשים לא חיילי על בעל מום קבוע, ואילו איהי חיילא	ז											◇
תמורה מכה קדשים קא אתיא, וקדשים מכה חולין קאתי.	!											◇
הרי פסח, דהוא אינו טעון סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק, ואילו מותר דידיה טעון סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק	ז											◇
פסח בשאר ימות השנה שלמים הוא.	!											◇
ואיבעית אימא, אמר קרא: העולה, במקומה תהא.	!											◇
אשם מנלן דבעי צפון?												◇
דכתיב: (ויקרא ז) במקום אשר ישחטו את העולה ישחטו את האשם.												◇
אשכחן שחיטה, קבלה מנא לן?												◇
ואת דמו יזרוק - קבול דמו נמי בצפון.	!											◇
מקבל עצמו מנא לן?												◇
דמו - ואת דמו.	!											◇
אשכחן למצוה, לעכב מנא לן?												◇
קרא אחרניא כתיב: (ויקרא יד) ושחט את הכבש.	!											◇
והאי להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה לכדתניא:	ז											◇
דבר שהיה בכלל ויצא לידון בדבר החדש, אי אתה רשאי להחזירו לכללו עד שיחזירונו הכתוב לכללו בפירוש כיצד? (ויקרא יד) ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העולה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא וגו' - שאין ת"ל כחטאת האשם, מה ת"ל כחטאת האשם? לפי שיצא אשם מצורע לידון בדבר החדש בבוהן יד ובוהן רגל ואזן ימנית, יכול לא יהא טעון מתן דמים ואימורין לגבי מזבח? תלמוד לומר: כחטאת האשם הוא, מה חטאת טעונה מתן דמים ואימורין לגבי מזבח, אף אשם מצורע טעון מתן דמים ואימורין לגבי מזבח	[תניא]	ז	■									◇
אם כן, נכתוב בהאי ולא נכתוב בהאי.	!											◇
הניחא אי סבירא לן: יצא לידון בדבר החדש, איהו דלא גמר מכללו אבל כללו גמר מיניה - שפיר, אלא אי סבירא לן דלא הוא גמר מכללו ולא כללו גמר מיניה, האי לגופיה איצטריך	ז											◇
כיון דאהדריה אהדריה.	!											◇
אימא: כי אהדריה קרא לגבי מתן דמים ואימורין דבעי כהונה, אבל שחיטה דלא בעיא כהונה לא אהדריה	מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא	ז										◇
א"כ, נימא קרא כי כחטאת הוא, מאי כחטאת האשם? כשאר אשמות יהיה.	!											◇
למה לי לאקשוויי לחטאת, למה לי לאקשוויי לעולה?	ז											◇
איצטריך, אי אקשיה לחטאת ולא אקשיה לעולה הוה אמינא: חטאת מהיכן למדה? מעולה, דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש.	רבינא:	!										◇
וניקשיה לעולה ולא ניקשיה לחטאת	מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא:	ז										◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
הוה אמיא: דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש וכי תימא ניקשי אקושי לחטאת, ניהא ליה דמקיש ליה לעיקר ולא נקיש ליה לטפל, להכי אקשיה לחטאת ואקשיה לעולה, למימר: דבר הלמד בהיקש שאינו חוזר ומלמד בהיקש.	[רבינא]										◇	מט:
מהכא, דכתיב: (ויקרא ד) כאשר יורם משור זבח השלמים, למאי הלכתא? אי ליותרת הכבד ושתי הכליות, בגופיה כתיב - משום דבעי אגמורי יותרת הכבד ושתי הכליות מפר העלם דבר של צבור לשעירי עבודת כוכבים, בגופיה לא כתיב, ומפר כהן משיח הוא דגמר, להכי איצטריך כאשר יורם דניהוי כמאן דכתב בגופיה, ולא ניהוי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש.	רבא:										◇	מט:
ולכתביה בגופיה ולא נקיש	רב פפא לרבא:										⚡	מט:
אי כתב בגופיה ולא אקיש, הוה אמיא: דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש וכי תימא נקשי אקושי, ניהא ליה דכתביה בגופיה מדאקיש ליה אקושי, להכי כתביה ואקשיה, למימרא: דבר הלמד בהיקש אין חוזר ומלמד בהיקש.											◇	מט:
(היק"ש וגזיר"ה שו"ה ק"ל וחומ"ר, סימן).											◇	מט:
דבר הלמד בהיקש אין חוזר ומלמד מהיקש - אי מדרבא, אי מדרבינא. דבר הלמד בהיקש מהו שילמד בגזירה שוה?											◇	מט:
מנין לפריחה בבגדים שהיא טהורה? נאמר קרחת וגבחת בבגדים ונאמר קרחת וגבחת באדם, מה להלן פרח בכולו טהור, אף כאן פרח בכולו טהור - והתם מנא לן? דכתיב: (ויקרא יג) מראשו ועד רגליו, ואיתקש ראשו לרגל, מה להלן כולו הפך לבן טהור, אף כאן כולו הפך לבן טהור	תא שמע, רבי נתן בן אבטולמוס:										⚡	מט:
בכל התורה כולה למידין למד מלמד, חוץ מן הקדשים שאין דנין למד מלמד, דאם כן, לא יאמר צפונה באשם ותיתי בג"ש דקדשי קדשים מחטאות, לאו למימרא, דדבר הלמד בהיקש אין חוזר ומלמד בגזירה שוה.	רבי יוחנן:										◇	מט:
ודלמא משום דאיכא למיפרך: מה לחטאת שכן מכפרת על חייבי כריתות											⚡	מט:
קדשי קדשים יתירי כתיבי.											!	מט:
דבר הלמד מהיקש חוזר ומלמד בקל וחומר - מדתנא דבי ר' ישמעאל, דבר הלמד בהיקש מהו שילמד בבנין אב?											⚡	מט:
לא לכתוב צפונה באשם ותיתי מבנין אב מחטאת, למאי הלכתא כתיביה? לאו למימרא, דדבר הלמד בהיקש אין חוזר ומלמד בבנין אב.	רבי ירמיה:										◇	ג.
וליסעמיך, תיתי מבנין אב מעולה מאי טעמא לא אתי? משום דאיכא למיפרך: מה לעולה שכן כליל, חטאת נמי איכא למיפרך: מה לחטאת שכן מכפרת על חייבי כריתות.											⚡	ג.
חדא מחדא לא אתיא, תיתי חדא מתרתי											!	ג.
מהי תיתי?											⚡	ג.
לא נכתוב רחמנא עולה ותיתי מחטאת ואשם											!	ג.
מה להנך שכן מכפרין											⚡	ג.
לא נכתוב רחמנא בחטאת ותיתי מהנך											!	ג.
מה להנך שכן זכרים											⚡	ג.
לא נכתוב באשם ותיתי מהנך											!	ג.
מה להנך שכן ישנן בציבור כביחיד.											⚡	ג.
דבר הלמד בגז"ש מהו שילמד בהיקש?											⚡	ג.
(ויקרא ו) וזאת תורת זבח השלמים וגו' אם על תודה - למדנו לתודה שבא מן המעשר מדאשכחן שלמים דאתו ממעשר, שלמים גופייהו מנא לן? דכתיב: (דברים כז) שם שם.	רב פפא:										◇	ג.
מעשר דגן חולין בעלמא הוא	מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא:										⚡	ג.
אמר אמרה: למד קדש ומלמד קדש?	א"ל: [רבינא]										!	ג.

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- מובאה של פסיקה קודמת- מעשה-story</p>	<p>statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראייה</p>
<p>central point for summary and review- insertion of an earlier segment-</p>	
מקרא-key:	

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
דבר הלמד בג"ש מהו שילמד בג"ש?											◇
(ויקרא ז) סלת מרכבת - למדנו לרובכה שבאה סולת, חלות מניין? ת"ל: חלות חלות, רקיקין מניין? ת"ל: מצות מצות.	רמי בר חמא, תניא:										◇
ממאי דמצות מצות מחלות גמר? דלמא ממאפה תנור גמך	אמר ליה רבינא:										◇
(ויקרא ד) וקרבו ופרשו והוציא - מלמד שמוציאו שלם יכול ישרפנו שלם? נאמר כאן (ויקרא ד) ראשו וכרעיו ונאמר להלן (ויקרא א) ראשו וכרעיו, מה להלן ע"י ניתוח, אף כאן על ידי ניתוח. אי מה להלן בהפשט, אף כאן נמי בהפשט תלמוד לומר: וקרבו ופרשו.	אלא אמר רבא, תניא:										◇
מאי תלמודא?											◇
כשם שפרשו בקרבו, כך בשרו בעורו.	רב פפא:										◇
נאמר כאן עור ובשר ופרש ונאמר להלן עור ובשר ופרש, מה להלן ע"י ניתוח שלא בהפשט, אף כאן ע"י ניתוח שלא בהפשט.	ותניא, רבי:										◇
דבר הלמד בגזירה שוה מהו שילמד בק"ו?											◇
ק"ו: ומה היקש שאינו מלמד בהיקש, אי מדרבא אי מדרבינא, מלמד בקל וחומר מדתנא דבי רבי ישמעאל, גז"ש המלמדת בהיקש מדרב פפא, אינו דין שתלמד בק"ו.											◇
הניחא למאן דאית ליה דרב פפא, אלא למאן דלית ליה דרב פפא מאי איכא למימר?											◇
אלא קל וחומר: ומה היקש שאין מלמד בהיקש, אי מדרבא אי מדרבינא, מלמד בק"ו מדתנא דבי רבי ישמעאל, גזירה שוה המלמדת בגז"ש חבירתה מדרמי בר חמא, אינו דין שתלמד בק"ו.											◇
דבר הלמד בגז"ש מהו שילמד בבנין אב?											◇
תיקו.											◇
דבר הלמד בקל וחומר מהו שילמד בהיקש?											◇
ק"ו: ומה גזירה שוה שאינה למדה בהיקשא מדר' יוחנן, מלמד בהיקש מדרב פפא, קל וחומר הלמד מהיקש מדתנא דבי ר' ישמעאל, אינו דין שילמד בהיקש.											◇
הניחא למאן דאית ליה דרב פפא, אלא למאן דלית ליה דרב פפא מאי איכא למימר?											◇
תיקו.											◇
דבר הלמד בקל וחומר מהו שילמד בגזירה שוה?											◇
קל וחומר: ומה גזירה שוה שאינה למידה בהיקשא מדרבי יוחנן, מלמד בגזירה שוה מדרמי בר חמא, קל וחומר הלמד בהיקש מדתנא דבי רבי ישמעאל, אינו דין שתלמד בגז"ש.											◇
דבר הלמד בקל וחומר מהו שילמד בקל וחומר?											◇
ק"ו: ומה גזירה שוה שאינה למידה בהיקש מדר' יוחנן, מלמד בק"ו כדאמרן, ק"ו הלמד מהיקש מדתנא דבי רבי ישמעאל, אינו דין שילמד בקל וחומר.											◇
וזהו ק"ו בן ק"ו. בן בנו של ק"ו הוא											◇
אלא ק"ו: ומה היקש - שאינו למד בהיקש, אי מדרבא אי מדרבינא, מלמד בק"ו מדתנא דבי רבי ישמעאל, ק"ו הלמד מהיקש מדתנא דבי רבי ישמעאל, אינו דין שילמד בק"ו. וזהו ק"ו בן קל וחומר.											◇
דבר הלמד בקל וחומר מהו שילמד בבנין אב?											◇
מלק ונמצאת טריפה. ר"מ אומר: אינה מטמאה בבית הבליעה	רבי ירמיה, תא שמע: [רבי מאיר]										◇
מטמאה בבית הבליעה	רבי יהודה:										◇
קל וחומר: ומה נבלת בהמה שמתמאה במגע ובמשא - שחיטתה מטהרת טריפתה מטומאתה, נבילת עוף שאין מטמא במגע ובמשא - אינו דין שתהא שחיטתה מטהרת טריפתה מטומאתה, מה מצינו בשחיטה שמכשרתה באכילה - מטהרת טריפתה מטומאתה, אף מליקה שמכשרתה באכילה - תטהר טריפתה מטומאתה	אמר ר' מאיר:										◇

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא- <u>key</u> :	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
דיה כנבלת בהמה טהורה, ששחיטתה מטהרתה ולא מליקתה.	רבי יוסי:									◆	■	!	◇	נא.	
ולא היא, התם תיהוי היא משחיטה דחולין קאתיין.											■		◇	נא.	
דבר הלמד בבנין אב מהו שילמד בהיקש ובג"ש ובק"ו ובבנין אב?													■	◇	נא.
פשוט מהא חדא												!		◇	נא.
מפני מה אמרו: לן בדם - כשר? שהרי לן באימורין - כשר. לן באימורין - כשר? שהרי לן בבשר - כשר. יוצא? הואיל ויוצא כשר בבמה. טמא? הואיל והותר בעבודת ציבור. חוץ לזמנו? הואיל ומרצה לפיגולו. חוץ למקומו? הואיל והוקש לחוץ לזמנו. שקיבלו פסולין וזרקו דמן? בהנך פסולין דחזו לעבודת ציבור.	[תניא]											■	!	◇	נא.
וכי דנין דבר שלא בהכשירו מדבר שבהכשירו?													;	◇	נא.
													!	◇	נא.